

Jane Update nr. 3 1 januari 2013

Beste mensen,

Bij deze als eerste de beste wensen voor 2013, dat het maar een mooi Setter jaar mag worden! Tussen de kerstballen en het vuurwerk door zijn de pups ondertussen 1 week oud geworden, wat een genot om dit tijdens de toch al zo'n mooie feestdagen mee te mogen maken.

Wat kunnen geluk en verdriet toch dicht bij elkaar liggen.....We hebben ons kleinste teefje, Abigail, in moeten laten slapen.

Als achtste pup geboren, tussen onze vette nummer 7... en onze vette nummer 9, was Abigail met haar 280 gram met afstand de kleinste van ons puppenspul. Geen alarmerend gewicht, daar niet van, maar in verhouding tot de relatieve zwaargewichten toch de benjamin. En op de een of andere manier heeft de natuur het zo gemaakt, dat datgene wat zwak en kwetsbaar lijkt, ons vertedert, ons aanzet tot extra zorg en liefde. Zo ging dat ook bij Abigail. Extra flesjes, extra buikmassages tegen de krampjes, even die zware reu van de tepel afhaken, en haar nog eens extra aanleggen. Helaas....het heeft niet mogen helpen. Met tranen in onze ogen voor zo'n klein eigenwijs vechtertje hebben we haar op advies van de dierenarts laten inslapen.

Tegelijkertijd –hoe tegenstrijdig ook- is er het plezier van de rest van het nest. Tien inmiddels niet meer zo kleine bruine mormeltjes, die over elkaar heen rollen, uit alle macht een tepel proberen te pakken te krijgen van mama Jane, of lekker midden onder de lamp, kontje aan kontje een dutje doen....om vervolgens weer uit alle macht.....Uren kun je er naar kijken.

Qua lichaamsgewicht zijn de puppen inmiddels verdubbeld. De zwaarsten zijn inmiddels de 700 gram gepasseerd. Je kunt je al bijna niet meer voorstellen dat ze nog maar een week geleden als kleine pasgeboren wezentjes in je handen lagen. Nog een paar dagen en dan gaan hun oogjes en oortjes open, en kunnen ze de wereld niet alleen maar meer ruiken en voelen, maar ook zien en horen : wat zou het leuk zijn om te weten welke eerste indrukken er door hun gedachten gaan...

Jane is ondertussen al aardig gewend aan de routine. De aandacht en de voorzichtigheid waarmee ze tussen haar jongen gaat liggen is vertederend om te zien. Soms vragen we ons wel een af waar ze het geduld vandaan haalt: steeds maar weer die lurkende, lebberende lieverdjes aan je tepels: het houdt (op een enkele minuut na) nooit op.

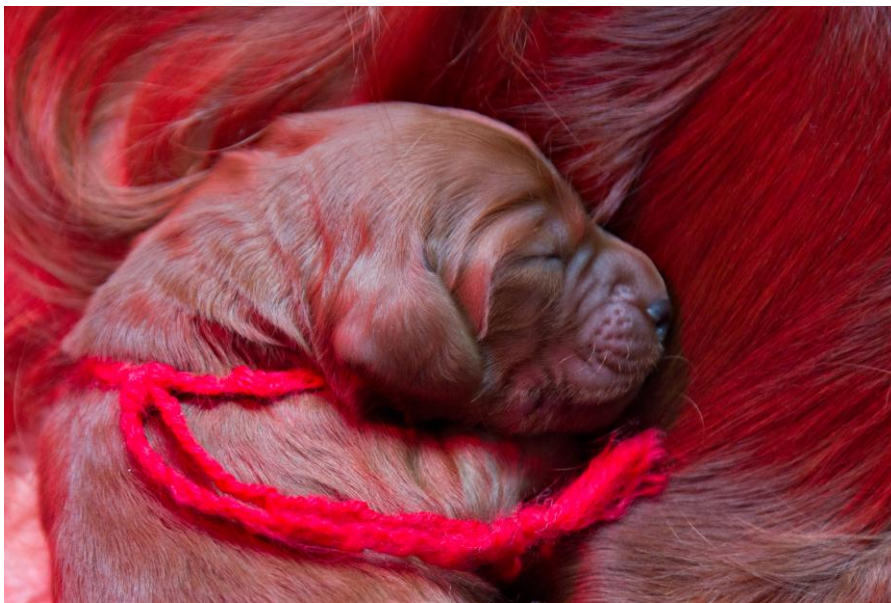
En ja, af en toe is ze het ook gewoon even zat. Wil ze lekker even met de anderen naar buiten. Niet in gestrekte galop over het weiland, maar wel in een sukkeldrafje even met de anderen het gras op., af en toe er een soort van sprintje uitpersend, steeds een stukje verder. Leuk om te zien hoe ze er van geniet en prima om haar op die manier in conditie te houden en voor te bereiden op de aanslagen die tien steeds groter en ondernemender wordende pups de komende weken op haar zullen plegen. Het worden nog een paar heftige weken voor mams....

Jane Update nr. 3 1 januari 2013

Bijgaand weer een aantal foto's: we hopen dat jullie er van zullen genieten ; wij deden dat in ieder geval wel (bedankt Hanneke!)

Groet
Susan & Hans

Heerlijk bij mams

Jane Update nr. 3 1 januari 2013

Een wel verdiende dut.....

En weer uit alle macht aan de bak bij ma